

Et andet land, som bryder den, tildænges med et par bomber. For en palæstinenser i en flygtningelejr kan jeg godt forstå, at man bliver frustreret og synes, at verdens ledere, USA med halehængen, bærer sig meget forskelligt ad, når man ser på de forskellige former for brud på resolutioner, der finder sted.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Selvfølgelig er det ikke afgjort i en telefonsamtale mellem præsident Bush og den danske statsminister. Det ved hr. Mogens Lykketoft også ganske udmærket.

Vi har haft konsultationer med partierne, vi har haft konsultationer i Nævnet, vi har lyttet, vi har tilpasset vores beslutningsforslag efter alle disse konsultationer, efter at have hørt alle disse meldinger, som vi har.

Det, vi har svaret Amerika, er det, som Nævnet udmærket kender, nemlig at dansk deltagelse forudsætter en folketingsbeslutning, naturligvis, og FN-sporet. FN-sporet mener vor juridiske eksperter altså er der.

Ellers skal hr. Mogens Lykketoft komme herop og meddele, at det kontor, han havde, ikke duer. Så skulle han nok have skiftet det ud, hvis det ikke duede. Når han ikke har skiftet det ud, må jeg gå ud fra, at han mener, at det duer, ellers har han lavet embedssvigt, mens han sad der.

Kl. 19.35

Så der har været de konsultationer, der skal til, og der har været de betingelser, der skal til, og der er ikke givet nogen som helst løfter til amerikanerne, som ikke er kendt i Nævnet, nemlig at en dansk deltagelse forudsætter de to ting, som er nævnt.

Hr. Keld Albrechtsen vil ikke forstå mig, og det kan være, jeg ikke kan forstå hr. Keld Albrechtsen, det opgiver jeg egentlig. Selvfølgelig tæller alle stemmer, det har jeg jo stået og sagt. Selvfølgelig tæller alle stemmer. Problemet var bare, at stemmerne ikke blev talt, og det kan man jo granske lidt i. Man kan granske i hjerter og nyrer og alt muligt andet hos dem, der var involveret i Sikkerhedsrådet, men det er vi ikke.

Vi håber at sidde i Sikkerhedsrådet i 2005 og 2006, vi arbejder på det, således at den aktivistiske udenrigspolitik, som hr. Niels Helveg Petersen også stod for, kan føres videre og komme ind i Sikkerhedsrådet med Danmark i 2005. Så kan jeg forklare den slags ting. Men jeg har ikke nogen speciel viden om de forskellige overvejelser internt på de lukkede møder.

Med hensyn til Israel og grundloven, Grønland og Færøerne agter regeringen som altid at respektere grundloven.

Til hr. Ole Sohn: Den kan vi også tage 117 gange, den kommer jo altid. Det, der er tale om, er, at vi ønsker, at Israel og Palæstina kan leve side om side bag *sikre* grænser, altså at Israel får sikkerhed, og palæstinenserne får frihed og uafhængighed.

Det er det, vi arbejder for. Det er derfor, vi la-vede den vejviser til fred, som så også er blevet kvartetens, og som amerikanerne nu igen har bekendt sig til, og som de overdrog til parterne. Jeg talte med den palæstinensiske udenrigsminister forleden dag, og jeg taler med israelerne, når jeg får mulighed for det, hvad jeg jo ikke har haft i dag, for at sikre, at den danske stemme med hensyn til tillidsopbyggende foranstaltninger, som bl.a. er, at man stopper bosættelsesaktiviteten, bliver hørt.

Der er også sket fremskridt. De VAT-penge, altså de momspenge, som Israel har beholdt fra palæstinenserne, betales jo tilbage nu, så små fremskridt finder sted på trods af de meget, meget tragiske og triste ting, der også foregår. Fremskridt er også sket på palæstinensisk side, det skal vi blive ved med. Derimod er der ikke sket fremskridt i Irak, og jeg synes, vi skal holde de ting adskilt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen, hr. Mogens Lykketoft og hr. Keld Albrechtsen. Det er dem, jeg har noteret op til korte bemærkninger til udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Regeringen har tydeligvis brug for at stå på det standpunkt, at fortsat våbeninspektion er udsigtsløs, for det er jo kernepunktet i det juridiske notat. Ikke et juridisk ræsonnement, men en konstatering af, at fortsat våbeninspektion er udsigtsløs.

Derfor vil udenrigsministeren slet ikke ind på, hvordan det forholdt sig i FN's Sikkerhedsråd. Ifølge amerikansk presse, New York Times og International Herald Tribune, var der fire medlemmer af Sikkerhedsrådet, der mente, at fortsat våbeninspektion var udsigtsløs. Resten af landene mente ikke, det var udsigtsløst. Jeg kender ikke de tal, men vi må i udvalgsarbejdet arbejde med at komme lidt tættere på det her.